

givet, at Aldersrenteloven vil blive dyrere. Og det gælder samtlige Kommuner. Men af Hensyn til Princippet er vi alle enige derom. Det er netop det værdifuldeste i Loven, at naar man tager det i sin store Helhed, vil de, der for Øjeblikket oppebærer Alderdomsunderstøttelse, ogsaa faa det samme Beløb i Aldersrente. Det bliver dog ganske vist lidt varierende. Jeg tror ogsaa at turde sige, at Københavns Kommune er kommet noget højt op, medens adskillige Landkommuner er for langt nede. Det maa derfor betyde en Forøgelse af Beløbet paa Landet og nogen Formindskelse i København, saaledes som paapeget. Men selv om denne Lov ikke blev vedtaget, vilde den ogsaa være blevet sat ned der.

Jeg vil meget henstille baade til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og Hr. Rode, idet jeg ikke kan erkende, at man ikke har søgt at faa et Samarbejde med disse to Partier, subsidiært at slutte sig til vore Forslag, idet jeg nemlig vilde sætte stor Pris paa, om hele Tinget kunde staa enigt om denne sociale Lov. Baade Overgangsbestemmelsen og Indførelsen af, at det bliver Kommunalbestyrelsen i Stedet for Hjælpekassen, der eventuelt kan supplere Hjælpen under Sygdom til Kur og Pleje o. s. v., betyder en Imødekommenhed fra vor Side. Jeg synes derfor ikke det er rigtigt at sige, at man ikke har gjort noget som helst for at drage de Herrer ind i Arbejdet. Naar man ser paa Overgangsbestemmelserne og har § 1 in mente, er der her i høj Grad ved Overgangsbestemmelserne vist Imødekommenhed overfor det principielle Spørgsmaal: 60 eller 65 Aar — det, der, saa vidt jeg forstaa, væsentlig er det, der skilles os —, og i § 1 er det jo bestemt, at de paagældende i de særlige Tilfælde, hvor Kommunalbestyrelsen maatte skønne det rigtigt, kan nyde Aldersrente allerede fra det 60de Aar. Jeg synes, at der her er lavet den Ventil, der er paakrævet. Jeg maa derfor paa det varmeste anbefale Flertallets Ændringsforslag, og jeg vilde sætte megen Pris paa, om de andre Partier ogsaa kunde give disse Ændringsforslag deres Tilslutning, naar deres egne, hvad jeg forudsætter, bliver forkastet.

Borgbjerg: Om Princippet er det ærede Medlem og jeg enige. Og jeg kan godt anerkende det ærede Medlems oprigtige Villie til i Udvalget at faa et Resultat ud af denne Sag paa Basis af dette Princip Gennemførelse. Jeg kan ogsaa erkende, at der var en syndig og sejt Modstand mod dette Princip baade i det ærede Medlems eget

Parti og det konservative Folkeparti. Det er alt sammen rigtigt. Men derimod er det ikke rigtigt, at det ærede Medlem fik et Resultat ud af det ved imødekommende Ændringsforslag overfor os; netop fordi Modstanden var saa sejt i Venstre og det konservative Folkeparti, endte det med, at de, der vilde have et Resultat, søgte til den Side og lod Ændringerne imødekomme den Side og ikke vor Side, saaledes som jeg oprindeligt havde haabet paa. Det ærede Medlem siger, at Lovforslaget er forbedret, at det ikke er en Ferringelse, men en Simplificering, her er sket. Ja, hvis det ærede Medlem vil bruge det danske Udtryk og sige, at det er blevet „simpelt“ ved Flertallets Ændringer, kan jeg godkende det i begge Betydninger af Ordet. Jeg maa stadig overfor det ærede Medlem ligesom overfor det ærede Medlem Hr. Vesterager henvise til Ministerens egne Tal ved Forelæggelsen. Trods det, at hans Forslag gav højere Takster for København og Købstæderne end det nuværende Forslag og udvidede Kredsen af dem, der kunde faa Del i Aldersrenten, betød dette oprindelige Forslag dog, at Alderdomsunderstøttelsen i København vilde gaa ned fra 10,2 Millioner til 8,8. I Købstæderne vilde den ganske vist gaa op fra 7,8 til 8,8, men jeg gjorde udtrykkelig opmærksom paa, at delte man Købstæderne i to Grupper, vilde det for den ene Gruppe gaa ned og for den anden gaa op. Det har det ærede Medlem Hr. Holger Larsen klart vist med Tal fra Vejle, og det har en Række andre ærede Medlemmer, det ærede Medlem Hr. Bresemann fra Nakskov, det ærede Medlem Hr. Wilmann fra Lyngby — det gælder nemlig ogsaa bymæssigt byggede Landkommuner —, det ærede Medlem Hr. Bjerring fra Nyborg, det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen fra Helsingør vist ved de Tal, de har givet i Udvalget. I alle disse Købstæder, der har administreret Loven human, vil det her foreslaaede betyde en Nedsættelse. Det kommer man ikke bort fra.

Holger Larsen: Ogsaa jeg kan anerkende det ærede Medlem Hr. Martin Hanssens gode Villie til at faa noget ud af Lovforslaget. Jeg kan kun beklage, at han saasent blev Medlem af Udvalget; det var maaske ellers kommet til at se noget anderledes ud, end det gør i Øjeblikket. Men det ærede Medlem maa ikke polemisere ud fra det Resultat, som forelaa i Udvalget den Gang, han traadte til som Medlem, han maa holde sig til Ministerens her i Tinget forelagte